

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

DE BEHANDELING VOLGENS CHARPY

Op den Haagschen artsencursus van 10 September 1946 behandelde collega POLANO deze methode bij gevallen van lupus vulgaris naar aanleiding van zijn bezoek aan Frankrijk en demonstreerde reeds door hem volgens deze methode behandelde patiënten. Later verscheen hierover ook in dit *Tijdschrift* een publicatie 1946 (III 1269 en IV 1312). Een en ander was voor mij reden, mede maar aanleiding van POLANO's mededeeling, dat de methode ook toegepast werd bij tuberculeuse epididymitis, om bij gevallen van chirurgische tuberculose in het algemeen deze nieuwe therapie te beproeven. Ik gebruikte hierbij de zoogenaamde Engelsche variatie van CHARPY's methode namelijk tabletten van 30000 E. vitamine D₂, 5 stuks per dag. Een patiënt met urogenitale tuberculose werd, daar hij niets voor nephrectomie voelde, onder contrôle van den uroloog collega WOLDRINGH behandeld zonder succes, bij de later uitgevoerde operatie bleek sterke en uitgebreide verkazing te bestaan. Een patiëntje met haardvormige diepe keratitis van tuberculeusen aard verbeterde, onder contôle van collega OBBINK, door deze therapie zoozeer, dat Röntgenbestraling niet noodig was. Ook tuberculeuse lymphomen, een geval van erythrocytosis crurum puellarum en verscheiden gevallen van pernioles reageerden gunstig, de laatste reeds na een korte kuur van vijf tot tien dagen. Dit geschiedde naar aanleiding van de mededeeling van collega J. H. BROERS in dit *Tijdschrift* (III, 759, 1944) van successen met vitamine-D-depôttherapie.

Het is ondoenlijk en ook onjuist voor den algemeenen arts om deze behandeling bij verschillende ervoor in aanmerking komende aandoeningen te gaan toepassen; het zou echter zeer nuttig zijn de bevindingen der ziekenhuisartsen hierover te vernemen. Zooals ik indertijd (*N. T. v. G.* II, 3153, 1936) de belangstelling inriep voor het prontosil zou ik het nu willen doen voor de CHARPY-methode.

Honselersdijk, 7 Maart 1947

A. VAN DUUVENDIJK

EEN VEREENVOUDIGD ELECTROSHOCKTOESTEL

Naar aanleiding van de critiek van de collegae LIGTHART en VAN EBBENHORST TENGBERGEN in dit *Tijdschrift* van 25 Januari 1947, op mijn artikel „Een vereenvoudigd electroshocktoestel” (*N.T.v.G.* 18 Januari 1947) zij het mij vergund de volgende opmerkingen te maken.

De veronderstelling van professor VAN EBBENHORST TENGBERGEN, dat de toepassing van mijn toestel meer electrocuties dan genezingen ten gevolge zal hebben, is reeds voldoende door de feiten weerlegd. Ik zelf gaf bij 21 patiënten ongeveer 200 shocks en verkreeg 4 volledige remissies en 5 sociale remissies, zonder de door dezen opponent gevreesde doodelijke gevolgen. Twee andere collegae-zenuwartsen te Soerabaja, die met mijn toestel werkten, zagen evenmin nadeelige verwickelingen. Dat professor VAN EBBENHORST TENGBERGEN het betreurt, dat mijn artikel in het *N.T.v.G.* is opgenomen, vind ik vreemd. Zonder deze publicatie toch zou hij niet in staat zijn geweest critiek te leveren en zou ik mijn in zijn oogen heilloos werk hebben kunnen voortzetten zonder dat de buitenwereld er iets van gewaar werd! Critiek zij zakelijk en opbouwend en niet insinuerend!

Op de meer gefundeerde critiek van collega LIGTHART wil ik nader ingaan. Ik geef toe, dat ik geen electrotechnicus ben. Evenwel heb ik een tweetal electrotechnici geraadpleegd, alvorens tot de constructie van het toestel over te gaan. Bezwaren, zooals door LIGTHART naar voren gebracht, kwamen hierbij niet ter sprake. Het gevaar dat de patiënt met „aarde” in aanraking komt, bestaat ook bij andere electroshockapparaten. Hierop werd o.a. door HOLZER (*Physikalische Medizin*, Weenen 1944) gewezen. De voorzorgsmaatregelen door collega LIGTHART